

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola XL. Dilectissimo patri ill, illi salutem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

Non est hæc tribulatio pœnalis, sed propitiatio venia- *Proverb. 27.*
 lis. Aurum in fornace per ignem coquitur, vt purius exeat; *Sap. 3.*
 sic anima, corporali tribulatione, vt mundior procedat ad
 vitam. Disciplina Domini non debet cuiquam esse disci-
 plina: sed hilariter accipiat, quod pius medicus salubriter
 immittit. Inter flagella pietatis, orationes humilitatis ad
 Dominum dirigantur: vt, qui misericorditer castigat, cle-
 menter ignoscat, vt salus æterna patienti proueniat.

Nostri quoque memor, sedulas pro nobis fundere pre-
 ces non cessã: quatenus diuina nobis prouideat clementia
 perpetuæ conuersationem prosperitatis. Adhuc dubio sta-
 mine pacis subtemine causa textitur: & dum plenum perficitur
 vestimentum, mox ad induendum vestræ dirigitur
 fraternitati.

Valde placet, quod domum DEI renouare cœpisti.
 Stude, vt & istam perficias; & alteram de qua præsens dixi,
 facias consecrari: vt pro duplici DEI honoris labore, mul-
 tiplicem merearis accipere mercedem. Viuas, vigeas, &
 valeas feliciter, fili charissime.

EPISTOLA XL.

Dilectissimo patri ill, illi salutem.

RATIAS agamus Domino IESU, vulnerati, & me- *Tob. 5.*
 denti: flagellanti, & consolanti. Dolor corporis,
 salus est animæ: & infirmitas temporalis, sanitas
 fit perpetua. Libenter accipiamus, patienter feramus vo-
 luntatem Saluatoris nostri.

Sed nunc noli tardare. Fac, quod facturus es. Curre, *Ioan. 12.*
 dum lucem habes. Festina ad eum, qui vocat te. Quod ne- *Matth. 13.*
 cessitas cogir, voluntas præueniat. Esto scriba sapiens, ne- *Matth. 3.*
 gotiator fidelis. Vende terrena, & eme cœlestia. Quid
 M spectat-

spectatur diei crastini incertitudo? Non sit dilatio in salute animæ. Quod animo cogitatur, opere perficiatur quod infirmitas optauit, sanitas peragat.

Testis est, qui omnia nouit, mei cordis: hoc plena charitate, & fideli consilio me suadere. Scio, me post te, in loco tuo talem non habere amicum: sed magis te velim amicum habere in honore permanente, quam pereunte; & intercessorem apud DEVM gaudere, quam largitorem in loco. Petatur à DEO auxilium, ut amicorum confirmet consilium, & suis iter salutis ostendat, & dirigat in viam pacis quos proprio redemit sanguine.

Ecce quali precio empti sumus. Non amemus ea, que nos separant ab eo: qui nos vsque ad mortem suæ carnis dilexit. Plurimos dies seculo seruiuimus satis: vel paucos qui restant, viuamus DEO nostro; ut digni efficiamur faciem illius videre, qui dixit; Beati mundo corde, quoniam ipsi DEVM videbunt. Lætus lege, & constanter incipe, & fideliter perface, & sit Dominus tecum in æternum.

Matth. 5.

EPISTOLA XLI.

Flauio Damocetæ,

ALBINVS PERPETVÆ PACIS salutem.

DE vestra valde gaudeo prosperitate, & de munere charitatis vestræ multum gauisus sum. Tot agere gratias, quot dentes in dono numeravi. Mirum animal, duo habens capita: & dentes singuli, non elephantinæ magnitudinis, sed eburnæ pulchritudinis. Nec ego huius bestię territus horrore, sed delectatus aspectu. Nec me frendentibus illa mordet dentibus. Timui: sed blandi-